187

P01241

CONVENŢIA INTERNAŢIONALĂ
de la Nairobi privind îndepărtarea epavelor

Nairobi, 18 mai 2007

TRADUCERE OFICIALĂ

CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ DE LA NAIROBI PRIVIND ÎNDEPĂRTAREA EPAVELOR, 2007

STATELE PĂRȚI LA PREZENTA CONVENȚIE,

CONȘTIENTE de faptul că epavele, dacă nu sunt îndepărtate, pot prezenta un pericol pentru navigație sau pentru mediul marin,

CONVINSE de necesitatea adoptării unor reguli și proceduri internaționale uniforme pentru a garanta îndepărtarea promptă și eficientă a epavelor, precum și plata despăgubirilor pentru costurile implicate,

CONSTATÂND că multe epave pot fi situate pe teritoriul statelor, inclusiv în marea lor teritorială,

RECUNOSCÂND avantajele pe care le reprezintă uniformizarea regimurilor juridice care reglementează responsabilitatea și răspunderea pentru îndepărtarea epavelor periculoase,

CONȘTIENTE de importanța Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, încheiată la Montego Bay la 10 decembrie 1982, precum și a dreptului cutumiar internațional al mării și de necesitatea corespunzătoare de a implementa prezenta Convenție în conformitate cu aceste dispoziții,

AU CONVENIT după cum urmează:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei Convenții:

1. „Zona reglementată de Convenție" înseamnă zona economică exclusivă a unui Stat Parte, stabilită în conformitate cu dreptul internațional sau, dacă un Stat Parte nu a stabilit o astfel de zonă, o zonă situată în afara mării teritoriale a acelui Stat și adiacentă acesteia, definită de Statul respectiv în conformitate cu dreptul internațional și care se extinde la cel mult 200 de mile marine de la liniile de bază de la care se delimitează lățimea mării sale teritoriale.

2. „Navă" înseamnă orice tip de navă maritimă și include ambarcațiuni cu aripi portante, vehicule cu pernă de aer, submersibile, ambarcațiuni și platforme plutitoare, cu excepția cazului în care astfel de platforme sunt pe poziție și sunt angajate în explorarea, exploatarea sau producția de resurse minerale ale fundului mării.

3. „Accident maritim" înseamnă o coliziune între nave, eșuarea sau alt incident de navigație, ori orice alt eveniment produs la bordul unei nave sau în afara acesteia, care are ca rezultat avarii materiale sau reprezintă o amenințare iminentă de producere de daune materiale aduse unei nave sau încărcăturii sale.

4. „Epavă", în urma unui accident maritim, înseamnă:

(a) o navă scufundată sau eșuată; sau

(b) orice parte a unei nave scufundate sau eșuate, inclusiv orice obiect care se află sau s-a aflat la bordul unei astfel de nave; sau

(c) orice obiect pierdut în mare de pe o navă și care este eșuat, scufundat sau în derivă pe mare; sau

SECRETARIAT

(d) o navă care este pe punctul de a se scufunda sau de a eşua ori care se poate aştepta în mod rezonabil să se scufunde sau să eşueze, în cazul în care nu se iau deja măsuri eficiente pentru a asista nava sau orice proprietate aflată în pericol.

5. „Pericol" înseamnă orice circumstanţe sau ameninţare care:

(a) prezintă un pericol sau un impediment pentru navigaţie; sau

(b) se poate aştepta în mod rezonabil să producă consecinţe dăunătoare majore asupra mediului marin sau deteriorarea zonei de coastă ori a intereselor conexe ale unuia sau mai multor state.

6. „Interese conexe" înseamnă interesele unui Stat costier afectat direct sau ameninţat de o epavă, cum ar fi:

(a) activităţile maritime costiere, portuare şi de estuar, inclusiv activităţile de pescuit, care constituie un mijloc esenţial de existenţă pentru persoanele vizate;

(b) atracţiile turistice şi alte interese economice ale zonei respective;

(c) sănătatea populaţiei de coastă şi bunăstarea zonei respective, inclusiv conservarea resurselor biologice marine vii şi a faunei sălbatice;

(d) infrastructura din larg şi subacvatică.

7. „Îndepărtare" înseamnă orice formă de prevenire, diminuare sau eliminare a pericolului creat de o epavă. Termenii „a îndepărta", „îndepărtat" şi „îndepărtează" se interpretează în conformitate cu această definiţie.

8. „Proprietar înregistrat" înseamnă persoana sau persoanele înregistrate în calitate de proprietar al navei sau, în lipsa înregistrării, persoana sau persoanele care deţin nava la momentul producerii accidentului maritim. Totuşi, în cazul unei nave deţinute de un Stat şi operate de o companie care în acel Stat este înregistrată ca operator al navei, „proprietar înregistrat" înseamnă acea companie.

9. „Operator al navei" înseamnă proprietarul navei sau orice altă organizaţie sau persoană, cum ar fi managerul ori navlositorul navei nude, care şi-a asumat responsabilitatea pentru operarea navei de la armatorul navei şi care, la asumarea acestei responsabilităţi, a convenit să preia toate îndatoririle şi responsabilităţile stabilite prin Codul internaţional de management al siguranţei, astfel cum a fost modificat.

10. „Stat afectat" înseamnă statul în a cărui zonă reglementată de Convenţie se află epava.

11. „Statul de înmatriculare a navei" înseamnă, în cazul unei nave înmatriculate, statul de înmatriculată nava şi, în cazul unei nave neînmatriculate, statul al cărui pavilion nava are dreptul să-l arboreze.

12. „Organizaţie" înseamnă Organizaţia Maritimă Internaţională.

13. „Secretar General" înseamnă Secretarul General al Organizaţiei.

Articolul 2

Obiective şi principii generale

1. Un Stat Parte poate lua măsuri în conformitate cu prezenta Convenţie în legătură cu îndepărtarea unei epave care constituie un pericol în zona reglementată de Convenţie.

SECRETARIAT

2. Măsurile luate de Statul afectat în conformitate cu paragraful 1 trebuie să fie proporționale cu pericolul.

3. Aceste măsuri nu trebuie să depășească ceea ce este rezonabil necesar pentru a îndepărta o epavă care constituie un pericol și trebuie să înceteze de îndată ce epava a fost îndepărtată; ele nu trebuie să interfereze în mod inutil cu drepturile și interesele altor state, inclusiv ale statului de înmatriculare a navei, precum și cu drepturile și interesele oricărei persoane fizice sau juridice în cauză.

4. Aplicarea prezentei Convenții în zona reglementată de Convenție nu conferă unui Stat Parte dreptul de a solicita sau de a exercita suveranitate sau drepturi suverane asupra oricărei părți din marea liberă.

5. Statele Părți vor depune eforturi pentru a coopera atunci când efectele unui accident maritim care a dus la apariția unei epave implică un Stat altul decât Statul afectat.

Articolul 3

Domeniu de aplicare

1. Cu excepția cazurilor prevăzute altfel în prezenta Convenție, aceasta se aplică epavelor situate în zona reglementată de Convenție.

2. Un Stat Parte poate extinde domeniul de aplicare al prezentei Convenții la epavele situate pe interiorul teritoriului său, inclusiv în marea sa teritorială, sub rezerva Articolului 4 paragraful 4. În acest caz, el va notifica Secretarul General în mod corespunzător, fie la momentul exprimării consimțământului prin care își asumă obligații în temeiul prezentei Convenții, fie în orice moment ulterior. Atunci când un Stat Parte a făcut o notificare pentru a aplica Convenția la epavele situate pe teritoriul său, inclusiv în marea sa teritorială, acest lucru se face fără a aduce atingere drepturilor și obligațiilor acelui Stat de a lua măsuri în legătură cu epavele situate pe teritoriul său, inclusiv în marea sa teritorială, altele decât localizarea, semnalizarea și îndepărtarea epavelor în conformitate cu prezenta Convenție. Dispozițiile Articolelor 10, 11 și 12 din prezenta Convenție nu se aplică măsurilor astfel luate, cu excepția celor prevăzute la Articolele 7, 8 și 9 din prezenta Convenție.

3. Atunci când un Stat Parte a făcut o notificare în temeiul paragrafului 2, „zona reglementată de Convenție" a Statului afectat include teritoriul, inclusiv marea teritorială, a acelui Stat Parte.

4. O notificare efectuată în temeiul paragrafului 2 produce efecte pentru acel Stat Parte, dacă a fost făcută înainte de intrarea în vigoare a prezentei Convenții pentru acel Stat, la data intrării în vigoare. Dacă notificarea este făcută după intrarea în vigoare a Convenției pentru acel Stat Parte, aceasta va produce efecte la șase luni după primirea sa de către Secretarul General.

5. Un Stat Parte care a făcut o notificare în temeiul paragrafului 2 poate retrage această notificare în orice moment printr-o notificare de retragere adresată Secretarului General. Această notificare de retragere produce efecte la șase luni după primirea sa de către Secretarul General, cu excepția cazului în care în notificare se specifică o dată ulterioară.

Articolul 4

Excepții

1. Prezenta Convenție nu se aplică măsurilor luate în temeiul Convenției internaționale din 1969 privind intervenția în marea liberă în cazurile de accidente însoțite de poluare cu hidrocarburi, astfel cum a fost

SECRETARIAT

modificată, sau al Protocolului din 1973 privind intervenția în marea liberă în cazurile de poluare cu substanțe altele decât hidrocarburile, astfel cum a fost modificat.

2. Prezenta Convenție nu se aplică navelor de război sau altor nave deținute ori exploatate de un Stat și folosite, în prezent, în mod exclusiv pentru un serviciu public necomercial, cu excepția cazului în care acel Stat decide altfel.

3. Atunci când un Stat Parte decide să aplice prezenta Convenție navelor sale de război sau altor nave descrise la paragraful 2, acesta trebuie să notifice Secretarul General în acest sens, precizând termenii și condițiile unei astfel de aplicări.

4. (a) Atunci când un Stat Parte a făcut o notificare în temeiul Articolului 3 paragraful 2, următoarele dispoziții ale prezentei Convenții nu se aplică pe teritoriul său, inclusiv în marea sa teritorială:

(i) Articolul 2 paragraful 4;
(ii) Articolul 9 paragrafele 1, 5, 7, 8, 9 și 10; și
(iii) Articolul 15.

(b) Articolul 9 paragraful 4, în măsura în care se aplică pe teritoriul, inclusiv marea teritorială a unui Stat Parte, are următorul cuprins:

Sub rezerva legislației naționale a Statului afectat, proprietarul înregistrat poate încheia un contract cu orice companie de salvare sau altă persoană pentru a îndepărta epava considerată a constitui un pericol, în numele proprietarului. Înainte de începerea unei operațiuni de îndepărtare, Statul afectat poate stabili condiții pentru această operațiune de îndepărtare numai în măsura necesară pentru a asigura că operațiunea de îndepărtare se desfășoară cu respectarea considerentelor privind siguranța și protecția mediului marin.

Articolul 5

Raportarea epavelor

1. Un Stat Parte va cere comandantului și operatorului unei nave care arborează pavilionul său să raporteze fără întârziere Statului afectat atunci când nava respectivă a fost implicată într-un accident maritim, rezultând într-o epavă. În măsura în care obligația de raportare prevăzută în temeiul prezentului Articol a fost îndeplinită fie de comandant, fie de operatorul navei, celălalt nu mai este obligat să raporteze.

2. Aceste rapoarte trebuie să includă numele și sediul principal ale proprietarului înregistrat, precum și toate informațiile relevante necesare pentru ca Statul afectat să poată determina dacă epava constituie un pericol în conformitate cu Articolul 6, inclusiv:

(a) locația exactă a epavei;

(b) tipul, dimensiunile și construcția epavei;

(c) natura avariilor și starea epavei;

(d) natura și cantitatea încărcăturii, în special orice substanțe periculoase și nocive; și

(e) cantitatea și tipurile de hidrocarburi, inclusiv combustibilul și uleiul de ungere, aflate la bord.

Articolul 6

Determinarea pericolului

Atunci când se stabileşte dacă o epavă constituie un pericol, Statul afectat trebuie să ia în considerare următoarele criterii:

(a) tipul, dimensiunile şi construcţia epavei;

(b) adâncimea apei în zonă;

(c) intervalul mareelor şi curenţii din zonă;

(d) zonele marine deosebit de sensibile identificate şi, după caz, desemnate în conformitate cu liniile directoare adoptate de Organizaţie, sau o zonă clar definită a zonei economice exclusive în care au fost adoptate măsuri obligatorii speciale în temeiul Articolului 211 paragraful 6 din Convenţia Naţiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982;

(e) proximitatea rutelor de navigaţie sau a coridoarelor de circulaţie stabilite;

(f) densitatea şi frecvenţa traficului;

(g) tipul de trafic;

(h) natura şi cantitatea încărcăturii epavei, cantitatea şi tipurile de hidrocarburi (cum ar fi combustibilul şi uleiul de ungere) aflate la bordul epavei şi, în special, pagubele probabile care ar rezulta în cazul eliberării încărcăturii sau a hidrocarburilor în mediul marin;

(i) vulnerabilitatea instalaţiilor portuare;

(j) condiţiile meteorologice şi hidrografice predominante;

(k) topografia submarină a zonei;

(l) înălţimea epavei deasupra sau sub suprafaţa apei la nivelul cel mai scăzut al mareei joase;

(m) profilul acustic şi magnetic ale epavei;

(n) vecinătatea instalaţiilor din larg, a conductelor, cablurilor de telecomunicaţii şi structurilor similare; şi

(o) orice alte circumstanţe care ar putea justifica îndepărtarea epavei.

Articolul 7

Localizarea epavelor

1. După ce a luat cunoştinţă de existenţa unei epave, Statul afectat va utiliza toate mijloacele posibile, inclusiv prin intermediul bunelor oficii ale statelor şi organizaţiilor, pentru a avertiza de urgenţă navigatorii şi statele interesate cu privire la natura şi locaţia epavei.

SECRETARIAT

2. Dacă Statul afectat are motive să creadă că o epavă constituie un pericol, acesta va asigura luarea tuturor măsurilor posibile pentru a stabili locația exactă a epavei.

Articolul 8

Semnalizarea epavelor

1. Dacă Statul afectat stabileşte că o epavă constituie un pericol, acel Stat trebuie să se asigure că toate măsurile rezonabile sunt luate pentru a semnaliza epava.

2. La semnalizarea epavei, se vor lua toate măsurile posibile pentru a asigura că măsurile de semnalizare corespund sistemului internațional de balizaj în vigoare în zona în care se află epava.

3. Statul afectat trebuie să publice detaliile privind semnalizarea epavei prin toate mijloacele adecvate, inclusiv prin intermediul publicațiilor nautice relevante.

Articolul 9

Măsuri pentru a facilita îndepărtarea epavelor

1. Dacă Statul afectat stabileşte că o epavă constituie un pericol, acel Stat trebuie imediat:

(a) să informeze Statul de înmatriculare a navei şi proprietarul înregistrat; şi

(b) să procedeze la consultarea cu Statul de înmatriculare a navei şi cu alte State afectate de epavă cu privire la măsurile care urmează să fie luate în legătură cu epava.

2. Proprietarul înregistrat are obligația de a îndepărta o epavă care constituie un pericol.

3. Atunci când o epavă constituie un pericol, proprietarul înregistrat sau orice altă parte interesată va furniza Autorității competente a Statului afectat dovada asigurării sau a unei alte garanții financiare, conform prevederilor Articolului 12.

4. Proprietarul înregistrat poate încheia un contract cu orice salvator sau cu o altă persoană pentru a îndepărta epava considerată a fi un pericol, în numele proprietarului. Înainte de a începe operațiunea de îndepărtare, Statul afectat poate stabili condiții pentru această operațiune de îndepărtare numai în măsura necesară pentru a asigura că operațiunea se desfăşoară cu respectarea considerentelor ce țin de siguranța şi de protecția mediului marin.

5. Atunci când îndepărtarea menționată la paragrafele 2 şi 4 a început, Statul afectat poate interveni în operațiunea de îndepărtare numai în măsura necesară pentru a asigura că aceasta se desfăşoară în mod eficient şi că se respectă considerentele legate de siguranță şi de protecția mediului marin.

6. Statul afectat trebuie:

(a) să stabilească un termen rezonabil în care proprietarul înregistrat trebuie să îndepărteze epava, ținând cont de natura pericolului stabilit în conformitate cu Articolul 6;

(b) să informeze în scris proprietarul înregistrat cu privire la termenul stabilit şi îl va înştiința că, dacă proprietarul nu îndepărtează epava în acel termen, Statul poate îndepărta epava pe cheltuiala proprietarului înregistrat; şi

(c) să informeze în scris proprietarul înregistrat cu privire la intenția de a interveni imediat în situațiile în care pericolul devine deosebit de grav.

7. Dacă proprietarul înregistrat nu îndepărtează epava în termenul stabilit conform paragrafului 6(a) sau dacă proprietarul înregistrat nu poate fi contactat, Statul afectat poate îndepărta epava prin cele mai practice și rapide mijloace disponibile, în concordanță cu cerințele de siguranță și de protecție a mediului marin.

8. În situațiile care necesită acțiune imediată și în care Statul afectat a informat în acest sens statul de înmatriculare a navei și proprietarul înregistrat, acesta poate îndepărta epava prin cele mai practice și rapide mijloace disponibile, în concordanță cu cerințele de siguranță și de protecție a mediului marin.

9. Statele Părți trebuie să ia măsurile corespunzătoare în temeiul legislației lor naționale pentru a asigura că proprietarii lor înregistrați respectă prevederile paragrafelor 2 și 3.

10. Statele Părți își exprimă consimțământul ca Statul afectat să acționeze conform paragrafelor 4–8, atunci când este necesar.

11. Informațiile menționate în prezentul articol vor fi furnizate de Statul afectat proprietarului înregistrat identificat în rapoartele prevăzute la Articolul 5 paragraful 2.

Articolul 10

Responsabilitatea proprietarului

1. Sub rezerva Articolului 11, proprietarul înregistrat poartă răspundere pentru costurile ce țin de localizarea, semnalizarea și îndepărtarea epavei prevăzute la Articolele 7, 8 și respectiv 9, cu excepția cazului în care proprietarul înregistrat dovedește că accidentul maritim care a cauzat epava:

(a) a rezultat dintr-un act de război, ostilități, război civil, insurecție sau dintr-un fenomen natural de natură excepțională, inevitabil și irezistibil;

(b) a fost cauzat în întregime de un act sau omisiune săvârșit cu intenția de a provoca prejudicii de către o terță parte; sau

(c) a fost cauzat în întregime de neglijența sau de o altă acțiune greșită a oricărui guvern sau autorități responsabile de întreținerea luminilor sau a altor mijloace de semnalizare a navigației în exercitarea acelei funcții.

2. Nicio dispoziție din prezenta Convenție nu aduce atingere dreptului proprietarului înregistrat de limitare a răspunderii în conformitate cu orice regim național sau internațional aplicabil, cum ar fi Convenția din 1976 privind limitarea răspunderii pentru creanțe maritime, astfel cum a fost modificată.

3. Nicio cerere de recuperare a costurilor menționate la paragraful 1 nu poate fi formulată împotriva proprietarului înregistrat decât în conformitate cu dispozițiile prezentei Convenții. Acest lucru nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor unui Stat Parte care a făcut o notificare în temeiul Articolului 3 paragraful 2 în legătură cu epavele situate pe teritoriul său, inclusiv în marea sa teritorială, altele decât localizarea, semnalizarea și îndepărtarea în conformitate cu prezenta Convenție.

4. Nicio dispoziție din prezentul Articol nu aduce atingere vreunui drept de recurs împotriva terțelor părți.

Articolul 11

Excepții privind răspunderea

1. Proprietarul înregistrat nu va fi răspunzător în temeiul prezentei Convenții pentru costurile menționate la Articolul 10 paragraful 1 dacă și în măsura în care răspunderea pentru aceste costuri nu este compatibilă cu:

(a) Convenția internațională din 1969 privind răspunderea civilă pentru pagube produse de poluarea cu hidrocarburi, astfel cum a fost modificată;

(b) Convenția internațională din 1996 privind răspunderea și despăgubirile pentru prejudicii în legătură cu transportul pe mare al substanțelor periculoase și nocive, astfel cum a fost modificată;

(c) Convenția din 1960 privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare, astfel cum a fost modificată, sau Convenția de la Viena din 1963 privind răspunderea civilă pentru daune nucleare, astfel cum a fost modificată, sau legislația națională care reglementează sau interzice limitarea răspunderii pentru daune nucleare; sau

(d) Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii cauzate de poluarea cu hidrocarburi de la nave, astfel cum a fost modificată; cu condiția ca convenția relevantă să fie aplicabilă și în vigoare.

2. În cazul în care măsurile luate în temeiul prezentei Convenții sunt considerate operațiuni de salvare în conformitate cu legislația națională aplicabilă sau o convenție internațională, acea legislație sau convenție se va aplica aspectelor ce țin de remunerare sau plată a primei de salvare, prin excluderea de la prevederile prezentei Convenții.

Articolul 12

Asigurarea obligatorie sau altă garanție financiară

1. Proprietarul înregistrat al unei nave cu o tonaj brut egal sau mai mare de 300 și care arborează pavilionul unui Stat Parte este obligat să dețină o asigurare sau altă garanție financiară, cum ar fi garanția unei bănci sau a unei instituții similare, pentru a acoperi răspunderea prevăzută de prezenta Convenție, într-un cuantum egal cu limitele de răspundere stabilite prin regimul național sau internațional de limitare a răspunderii aplicabil, dar în niciun caz mai mare decât cuantumul calculat în conformitate cu Articolul 6(1)(b) din Convenția din 1976 privind limitarea răspunderii pentru creanțe maritime, astfel cum a fost modificată.

2. Un certificat care atestă că asigurarea sau altă garanție financiară este în vigoare, în conformitate cu dispozițiile prezentei Convenții, se emite pentru fiecare navă cu tonaj brut egal sau mai mare de 300 de către Autoritatea competentă a Statului de înmatriculare a navei, după ce s-a constatat îndeplinirea cerințelor de la paragraful 1. În cazul unei nave înregistrate într-un Stat Parte, certificatul se emite sau se vizează de Autoritatea competentă a statului de înmatriculare; în cazul unei nave care nu este înregistrată într-un Stat Parte, certificatul poate fi emis sau vizat de Autoritatea competentă a oricărui Stat Parte. Certificatul de asigurare obligatorie trebuie să fie conform modelului prevăzut în Anexa la prezenta Convenție și să cuprindă următoarele informații:

(a) numele navei, numărul sau literele distinctive și portul de înmatriculare;

(b) tonajul brut al navei;

(c) numele și sediul principal al proprietarului înregistrat;

(d) numărul de identificare OMI al navei;

(e) tipul şi durata garanţiei;

(f) numele şi sediul principal al asigurătorului sau al altei persoane care acordă garanţia şi, după caz, locul unde a fost încheiată asigurarea sau garanţia; şi

(g) perioada de valabilitate a certificatului, care nu poate fi mai mare decât perioada de valabilitate a asigurării sau a garanţiei.

3. (a) Un Stat Parte poate autoriza o instituţie sau o organizaţie recunoscută de acesta să emită certificatul menţionat la paragraful 2. Instituţia sau organizaţia respectivă informează statul respectiv cu privire la emiterea fiecărui certificat. În toate cazurile, Statul Parte garantează integral exactitatea şi completitudinea certificatului emis şi se angajează să ia măsurile necesare pentru îndeplinirea acestei obligaţii.

(b) Un Stat Parte notifică Secretarul General cu privire la:

(i) responsabilităţile specifice şi condiţiile delegării împuternicirii unei instituţii sau organizaţii recunoscute de către acesta;

(ii) retragerea unei astfel de împuterniciri; şi

(iii) data de la care împuternicirea sau retragerea acestea produce efecte.

O împuternicire delegată nu produce efecte înainte de expirarea unei perioade de trei luni de la data notificării adresate Secretarului General.

(c) Instituţia sau organizaţia autorizată să emită certificate în conformitate cu prezentul paragraf trebuie, cel puţin, să aibă competenţa de a retrage aceste certificate, dacă condiţiile în care au fost emise nu mai sunt respectate. În toate cazurile, instituţia sau organizaţia trebuie să raporteze o astfel de retragere Statului în numele căruia a fost emis certificatul.

4. Certificatul trebuie să fie întocmit în limba sau limbile oficiale ale Statului emitent. Dacă limba folosită nu este engleza, franceza sau spaniola, textul trebuie să includă o traducere în una din aceste limbi şi, dacă Statul decide astfel, limbile oficiale ale Statului pot fi omise.

5. Certificatul trebuie să se afle la bordul navei, iar o copie se depune la autorităţile care ţin registrul de înmatriculare al navei sau, dacă nava nu este înmatriculată într-un Stat Parte, la autorităţile care au emis sau vizat certificatul.

6. O asigurare sau altă garanţie financiară nu îndeplineşte cerinţele prezentului articol, dacă aceasta poate înceta să producă efecte din alte motive decât expirarea perioadei de valabilitate specificate în certificat în conformitate cu paragraful 2, înainte de trecerea a trei luni de la data la care autorităţile menţionate la paragraful 5 au fost înştiinţate despre încetarea acesteia, cu excepţia cazului în care certificatul a fost predat acestor autorităţi sau a fost emis un nou certificat în perioada respectivă. Dispoziţiile precedente se aplică în mod similar oricărei modificări al cărei efect este neîndeplinirea cerinţelor prezentului articol de asigurare sau garanţie.

7. Sub rezerva dispozițiilor prezentului articol și ținând cont de liniile directoare adoptate de Organizație privind răspunderea financiară a proprietarilor înregistrați, Statul de înmatriculare a navei stabilește condițiile de emitere și de valabilitate a certificatului.

8. Nicio dispoziție din prezenta Convenție nu împiedică un Stat Parte să se bazeze pe informații obținute de la alte state, de la Organizație sau de la alte organizații internaționale privind situația financiară a furnizorilor de asigurare sau de garanții financiare în scopurile prezentei Convenții. În astfel de cazuri, Statul Parte care se bazează pe aceste informații nu este exonerat de responsabilitatea sa ca stat emitent al certificatului cerut în conformitate cu prevederile paragrafului 2.

9. Certificatele emise și vizate sub autoritatea unui Stat Parte sunt acceptate de celelalte State Părți în scopurile prezentei Convenții și sunt considerate de acestea ca având aceeași forță ca și certificatele emise sau vizate de ele însele, chiar dacă au fost emise sau vizate pentru o navă neînmatriculată într-un Stat Parte. Un Stat Parte poate solicita în orice moment consultări cu statul care a emis sau a vizat certificatul dacă consideră că asigurătorul sau garantul menționat în certificat nu are capacitatea financiară de a îndeplini obligațiile impuse de prezenta Convenție.

10. Orice cerere de recuperare a costurilor prevăzute de prezenta Convenție poate fi introdusă direct împotriva asigurătorului sau a altei persoane care furnizează garanția financiară care acoperă răspunderea proprietarului înregistrat. În acest caz, pârâtul poate invoca mijloacele de apărare (altele decât falimentul sau lichidarea proprietarului înregistrat) pe care proprietarul înregistrat le-ar fi putut invoca, inclusiv limitarea răspunderii în temeiul oricărui regim național sau internațional aplicabil. În plus, chiar dacă proprietarul înregistrat nu are dreptul la limitarea răspunderii, pârâtul poate limita răspunderea pentru o valoare egală cu cuantumul asigurării sau al garanției financiare care trebuie să fie menținută conform paragrafului 1. De asemenea, pârâtul poate invoca în apărarea sa că accidentul maritim a fost provocat intenționat de proprietarul înregistrat, dar nu poate invoca niciun alt mijloc de apărare pe care l-ar fi putut invoca în procedurile inițiate de proprietarul înregistrat împotriva sa. În orice caz, pârâtul are dreptul să solicite ca proprietarul înregistrat să fie parte în proces.

11. Un Stat Parte nu va permite unei nave care are dreptul să arboreze pavilionul său și căreia i se aplică prezentul Articol să fie exploatată dacă nu deține un certificat emis conform paragrafelor 2 sau 14.

12. Sub rezerva dispozițiilor prezentului Articol, fiecare Stat Parte asigură, în temeiul legislației sale naționale, că asigurarea sau garanția financiară în cuantumul cerut la paragraful 1 este în vigoare pentru orice navă cu un tonaj brut egal sau mai mare de 300, indiferent de locul de înmatriculare, care intră sau pleacă dintr-un port situat pe teritoriul său ori care sosește sau pleacă de la o instalație din larg aflată în marea sa teritorială.

13. Fără a aduce atingere dispozițiilor de la paragraful 5, un Stat Parte poate notifica Secretarul General că, în sensul paragrafului 12, navele nu sunt obligate să aibă la bord sau să prezinte certificatul cerut la paragraful 2 atunci când intră sau ies dintr-un port de pe teritoriul său ori sosesc sau pleacă de la o instalație din larg din marea sa teritorială, cu condiția ca Statul Parte care a emis certificatul să fi notificat Secretarul General că menține evidența în format electronic, accesibilă tuturor Statelor Părți, care atestă existența certificatului și permit Statelor Părți să-și îndeplinească obligațiile conform paragrafului 12.

14. Dacă asigurarea sau garanția financiară nu este acoperită pentru o navă deținută de un Stat Parte, dispozițiile prezentului Articol referitoare la aceasta nu se aplică respectivei nave, însă nava trebuie să aibă un certificat emis de autoritatea competentă a statului de înmatriculare, care să ateste că nava aparține acelui stat

şi că răspunderea este acoperită în limitele prevăzute la paragraful 1. Un astfel de certificat va respecta cât mai fidel posibil modelul prevăzut la paragraful 2.

Articolul 13

Limitări temporale

Dreptul de a recupera costurile în temeiul prezentei Convenţii se stinge dacă nu se introduce o acţiune în termen de trei ani de la data la care pericolul a fost stabilit în conformitate cu prezenta Convenţie. În niciun caz însă o acţiune nu poate fi introdusă după o perioadă de şase ani de la data accidentului maritim rezultând într-o epavă. Atunci când accidentul maritim constă dintr-o succesiune de evenimente, termenul de şase ani curge de la data producerii primului eveniment.

Articolul 14

Dispoziţii privind amendamentele

1. La cererea a cel puţin o treime din Statele Părţi, Organizaţia convoacă o conferinţă în scopul revizuirii sau modificării prezentei Convenţii.

2. Orice consimţământ de deveni parte la prezenta Convenţie, exprimat după data intrării în vigoare a unui amendament la Convenţie, se consideră că se aplică Convenţiei astfel modificate.

Articolul 15

Soluţionarea litigiilor

1. Atunci când între două sau mai multe State Părţi apare un litigiu privind interpretarea sau aplicarea prezentei Convenţii, acestea vor încerca să soluţioneze litigiul, în primul rând, prin negociere, anchetă, mediere, conciliere, arbitraj, pe cale judiciară, recurgere la agenţii sau acorduri regionale ori prin alte mijloace paşnice, la alegerea lor.

2. Dacă nu este posibilă soluţionarea într-un termen rezonabil, care să nu depăşească douăsprezece luni de la data la care un Stat Parte a notificat altui Stat Parte despre existenţa unui litigiu între ele, dispoziţiile referitoare la soluţionarea diferendelor prevăzute în Partea a XV-a a Convenţiei Naţiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982 se aplică mutatis mutandis, indiferent dacă statele parte la litigiu sunt sau nu şi state parte la Convenţia Naţiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982.

3. Orice procedură aleasă de un Stat Parte la prezenta Convenţie şi la Convenţia Naţiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982, în conformitate cu Articolul 287 din aceasta din urmă, se aplică la soluţionarea litigiilor în temeiul prezentului Articol, cu excepţia cazului în care acel Stat Parte, la momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la prezenta Convenţie ori în orice moment ulterior, alege o altă procedură în conformitate cu Articolul 287 în scopul soluţionării litigiilor care decurg din prezenta Convenţie.

4. Un Stat Parte la prezenta Convenţie care nu este parte la Convenţia Naţiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982 poate, la ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la prezenta Convenţie ori în orice moment ulterior, liber să aleagă, printr-o declaraţie scrisă, unul sau mai multe dintre mijloacele prevăzute la Articolul 287 paragraful 1 din Convenţia Naţiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982, în scopul soluţionării litigiilor în temeiul prezentului Articol. Articolul 287 se aplică unei astfel de declaraţii, precum şi oricărui litigiu la care statul respectiv este parte şi care nu este acoperit de o declaraţie în vigoare. În scopul concilierii

şi arbitrajului, în conformitate cu Anexele V şi VII la Convenţia Naţiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982, un astfel de stat are dreptul să desemneze conciliatori şi arbitri care să fie incluşi în listele menţionate la Articolul 2 din Anexa V şi la Articolul 2 din Anexa VII, pentru soluţionarea litigiilor care decurg din prezenta Convenţie.

5. O declaraţie făcută în temeiul paragrafelor 3 şi 4 se depune la Secretarul General, care va transmite copii ale acesteia Statelor Părţi.

Articolul 16

Relaţia cu alte convenţii şi acorduri internaţionale

Nicio dispoziţie din prezenta Convenţie nu aduce atingere drepturilor şi obligaţiilor vreunui stat în temeiul Convenţiei Naţiunilor Unite asupra dreptului mării din 1982 şi în temeiul dreptului cutumiar internaţional al mării.

Articolul 17

Semnare, ratificare, acceptare, aprobare şi aderare

1. Prezenta Convenţie este deschisă pentru semnare la sediul Organizaţiei în perioada 19 noiembrie 2007 – 18 noiembrie 2008 şi rămâne ulterior deschisă pentru aderare.

(a) Statele îşi pot exprima consimţământul de deveni parte la prezenta Convenţie prin:

(i) semnare fără rezerva ratificării, acceptării sau aprobării; sau

(ii) semnare sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare; sau

(iii) aderare.

(b) Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea trebuie să se realizeze prin depunerea unui instrument în acest sens la Secretarul General.

Articolul 18

Intrarea în vigoare

1. Prezenta Convenţie intră în vigoare la douăsprezece luni de la data la care zece state fie au semnat-o fără rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, fie au depus instrumente de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la Secretarul General.

2. Pentru orice stat care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la prezenta Convenţie după îndeplinirea condiţiilor de intrare în vigoare prevăzute la paragraful 1, prezenta Convenţie intră în vigoare la trei luni după data depunerii de către statul respectiv a instrumentului corespunzător, dar nu înainte ca prezenta Convenţie să fi intrat în vigoare în conformitate cu paragraful 1.

Articolul 19

Denunţare

1. Prezenta Convenție poate fi denunțată de un Stat Parte în orice moment după expirarea unui an de la data la care prezenta Convenție a intrat în vigoare pentru acel stat.

2. Denunțarea trebuie să fie efectuată prin depunerea unui instrument în acest sens la Secretarul General.

3. Denunțarea va produce efecte la un an după primirea instrumentului de către Secretarul General sau după o perioadă mai lungă, dacă aceasta este specificată în instrumentul de denunțare.

Articolul 20

Depozitar

1. Prezenta Convenție se depune la Secretarul General.

2. Secretarul General:

(a) informează toate statele care au semnat sau au aderat la prezenta Convenție cu privire la:

(i) fiecare nouă semnare sau depunere a unui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, împreună cu data acesteia;

(ii) data intrării în vigoare a prezentei Convenții;

(iii) depunerea oricărui instrument de denunțare a prezentei Convenții, împreună cu data depunerii și data la care denunțarea produce efecte; și

(iv) alte declarații și notificări primite în temeiul prezentei Convenții;

(b) transmite copii certificate conforme ale prezentei Convenții tuturor statelor care au semnat sau au aderat la aceasta.

3. De îndată ce prezenta Convenție intră în vigoare, o copie certificată conformă a textului este transmisă de către Secretarul General Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, pentru înregistrare și publicare, în conformitate cu Articolul 102 din Carta Națiunilor Unite.

Articolul 21

Limbi

Prezenta Convenție este întocmită într-un singur exemplar în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare text având aceeași autenticitate.

ÎNCHEIATĂ LA NAIROBI, în ziua de optsprezece mai două mii șapte.

DREPT CARE, subsemnații, fiind în mod corespunzător împuterniciți în acest scop de Guvernele lor respective, au semnat prezenta Convenție.

ANEXĂ

CERTIFICAT DE ASIGURARE SAU ALTĂ GARANȚIE FINANCIARĂ PRIVIND RĂSPUNDEREA PENTRU ÎNDEPĂRTAREA EPAVELOR

Eliberat în conformitate cu dispozițiile Articolului 12 din Convenția internațională de la Nairobi din 2007 privind îndepărtarea epavelor

Numele navei	Tonaj brut	Număr sau litere distinctive	Număr OMI de identificare al navei	Portul de înmatriculare	Numele și adresa completă a sediului principal al proprietarului înregistrat

Se certifică prin prezentul faptul că nava de mai sus este acoperită de o poliță de asigurare sau altă garanție financiară care îndeplinește cerințele Articolului 12 din Convenția internațională de la Nairobi din 2007 privind îndepărtarea epavelor.

Tipul garanției .....

Durata garanției .....

Numele și adresa asigurătorului/asigurătorilor și/sau garantului/garanților

Nume .....

Adresa .....

.....

Prezentul certificat este valabil până la data de .....

Eliberat sau vizat de Guvernul .....

.....

(denumirea completă a statului)

SAU

Ar trebui folosit următorul text, atunci când un Stat Parte își exercită dreptul prevăzut la Articolul 12 paragraful 3:

Prezentul certificat este eliberat sub autoritatea Guvernului .....
(denumirea completă a statului) de către .....
(denumirea instituției sau organizației)

La ..... În data de .....

(Locul) *(Data)*

.....

(Semnătura și funcția persoanei care eliberează sau vizează certificatul)

Note explicative:

1 Dacă se dorește, denumirea statului poate include o referire la autoritatea publică competentă din țara în care este eliberat certificatul.

2 Dacă valoarea totală a garanției a fost furnizată din mai multe surse, ar trebui indicată suma prevăzută de fiecare.

3 Dacă garanția este furnizată sub mai multe forme, acestea ar trebui enumerate.

4 La rubrica „Durata garanției" trebuie menționată data de la care garanția produce efecte.

5 La rubrica „Adresa" asigurătorului/asigurătorilor și/sau garantului/garanților trebuie să se indice sediul principal al acestuia/acestora. Dacă este cazul, se va indica și locul în care a fost încheiată asigurarea sau altă garanție.

Prin prezenta confirm că textul alăturat este o copie a traducerii oficiale de pe Convenţia internaţională de la Nairobi privind îndepărtarea epavelor (Nairobi, 18 mai 2007), originalul căreia este depozitat la Arhiva Tratatelor a Ministerului Afacerilor Externe.

Anatol CEBEC
Şef al Direcţiei Generale Drept Internaţional a Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Moldova